

I jättär pöjk

Ä byrd-å bi lådin, ä väjjan sunå fjosì add vurti berån. Stig å i vaum da å läkätum, släkså vir djårdum vänn dag. Fok så innt käntäs-att våss trodd att vir vaum bil-linggär – läjk sturär å sumules rösstadär i nå ljösgrön overallär. Modär i Stig add söma dämm a våss, o va ju sömäsk. Donda overalln va bässt pladdjä i visst, bar fö att då såg i åjt släkså Stig – nässtan sãmän pöjk. Fö ä va *pöjk* i ädd vilja ve. Då ädd i fännnji rod, blannk läksaksbilär då i fyllät år, å kannstji jänn ratt-tjok tä jolkklapp. Fasst bässta minn tä va pöjk, ä va ju då vir pissätum å våss. Stig bövd bar dra nid dragtjädjo å ställ si någär, mäss i vårt tvunndjin köjt ema mon å ärå umm o villd jop mi. Släjkt e urättvist, ä!

Bässt ä va kam ä jänn kall sykkländäs frå ostätär. Ä va Svän Joan så sulld båta Ryss Niss å spylå fion – an add fion upå paketålldärì. An uppät åv sykklìm å byrd-å språk minn våss.

-”Ur jättär du då?” frägät an Stig, å då svärät an föståss: -”I jättär Stig”. Sä frägät an mi: -”Å ur jättär du då?” -”I jättär pöjk”, svärät i då. -”Ja, männ du a full nå namn”, säjd kalln. -”I *jättär* pöjk!” -”Ukän eg di då?” -”Fad å mon”, säjd i.

Då tog an sykklän å knallät åv inå Ryssgard. -”Ä va jänn snäll kall eta”, tänkt i. ”An glisät fasst i ljog”.

Sä djikk ä någä vikur, å ä vårt närapå sumårn. Pingst jättät ä, å då va ä två sunndågå i rad. Då kam mäjnä syssträr emat å ällsät-å. Dämm va sturär dämm, å va bårt någär å tjänät. Nu add båd två söma si ny sumår-klänninggär, jedör add je så va bljomån, å odro add je så va mörkblår minn nå väjt prikkär upå.

Ir äddir su sitt dämm då dämm kam åjt upå pingstas-mårgån! Ur finär dämm va! I vårt närapå bljog. Dämm add afft papilljättär i, å va alldeläs låkkågär minn mitti-bena, å dämm add bannd upi åri. Sä add dämm silltjäs-sukkor, ögklakka skonär minn remär å måla läppär. Å ur dämm lufftät pudär!

Då kam Ryss Gustav min kaméro. Ä bar åv nida sjom, å da knäppät an upå dämm, knäppät å knäppät. Dämm såt upå jänn stur sten uti vatni, dämm stodd

utå flåtåm, dämm såt uti grasi, å glisåt å djård si finår. Ät sluss kam dämm emå gardn å ställåt upp si fråmå stugun. Mån då tänkt i: ”I e full je sysstår i, o. I ställår mi mylå dämm å e minn”.

Då säjd jedör: -”Du få va minn, mån då bi du tvunndjin inå sätt å di je klåningg”. -”Sätt å mi je klåningg fö tä knäpp kort! So slut å då va! I brukår full innt nå klåningg! Jämmt su dämmda beståmma!” I issåt upp mi mer å mer, dässt i byrd-å bula. Då säjd Ryss Gustav: -”Ställ di mylå dämm du Margit. Nug duv overalln. Mån du få ta åv di doda stur plös-åtto, anas synnas innt ogor a di.”

Gustav va full snäll, an! Å föråstn så beståmmår full an så eg kaméro. Å kann åndd att i sömår mi je bljomå klåningg bar i bi stur. Å kann åndd att i tjöpår mi litå pudår, o!

Lina Margit

